

Sygn. akt IV K 63/15

1 Ds.5100/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Borucka

Protokolant: Mariusz Zajac

w obecności Prokuratora Marzeny Samoluk- Samborskiej

po rozpoznaniu sprawy

K. P.

córki Z. i E., ur. (...) w G.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 30 listopada 2014r. w S. przy skrzyżowaniu al. (...) i ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki M. o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a §1 k.k.

I. oskarżoną K. P. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i na podstawie art. 178a §1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza jej karę grzywny 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 500,00 (pięciuset) złotych;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonej okres zatrzymania w dniu 30.11.2014r.;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30.11.2014r.;

VI. na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz.223 z zm.) wymierza oskarżonej opłatę 200,00 złotych, a na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu.

Sygn. akt IV K 63/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 października 2015 r. zapadł wyrok ustalający, sprawstwo K. P. odnośnie tego, że w dniu 30 listopada 2014r. w S. przy skrzyżowaniu al. (...) i ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 0,90 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki M. o nr rej. (...), tj. w zakresie czynu kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. Wymierzając oskarżonej karę sąd zgodnie z regułą zawartą w art. 4§1 k.k. stosował przepisy karne obowiązujące w dacie popełnienia czynu jako względniejsze dla oskarżonej.

Obligatoryjne w niniejszej sprawie z uwagi na charakter przypisanego oskarżonej występku było orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przy czym sąd miał możliwość orzeczenia tego środka w granicach od roku do 10 lat. Przy określaniu czasookresu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym sąd na niekorzyść oskarżonej w pierwszej kolejności uwzględnił wysoki stopień stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, który w niniejszej sprawie wynosił 0,90 mg/l a więc w sposób znaczący przekraczał prób nietrzeźwości sankcjonujący odpowiedzialność karną. Ponadto na stopień społecznej szkodliwości tego czynu bez wątpienia miała wpływ postawa oskarżonej, która w krótkim czasie od zakończenia spożywania wysokoprocentowego alkoholu, bez racjonalnej przyczyny wsiadła za kierownicą pojazdu, powodując bez wątpienia zagrożenie dla innych uczestników ruchu, w tym chociażby poprzez wymuszenie pierwszeństwa przejazdu, w stosunku do radiowazu, którym poruszali się funkcjonariusze Policji, którzy następnie dokonali jej zatrzymania. W przekonaniu sądu oskarżona swoją nieodpowiedzialną postawą uzasadniła konieczność wyeliminowania jej z ruchu drogowego jako kierowcy na okres dwóch lat, który to okres winien uzmysłwić jej naganność swojego postępowania., oraz zniechęcić ewentualnych naśladowców jej zachowania. Na orzeczenie tego środka na poziomie nie wyższym od 2 lat z kolei wpływ miały takie okoliczności jak dotychczasowa niekaralność oskarżonej, prowadzenie przykładowego trybu życia, (jako nauczycielka jest ona nagradzana i doceniana), gdzie wszystko wskazuje na to iż jej zachowanie było sprzeczne z dotychczasową postawą i jako incydentalne nie powinno w przyszłości powtórzyć się. Sąd miał również na uwadze sytuacje rodzinna oskarżonej, gdzie dotychczas głównie na niej spoczywał obowiązek wożenia chorego na autyzm małego dziecka na zajęcia rehabilitacyjne i inne, które miały zapewnić dziecku właściwy rozwój.

W przekonaniu Sądu tak ukształtowana kara pozwoli – na wychowanie sprawcy oraz wpojenie mu podstawowych norm społecznych, takich jak konieczność przestrzegania porządku prawnego oraz stosowania się do obowiązujących w ruchu drogowym zasad bezpieczeństwa. Będzie ona czynnikiem odstrasającym oskarżonego oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów. Ponadto kara ta pozwoli na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, przekona o nieuchronności kary za popełnione przestępstwo, sprawiedliwej reakcji sądów oraz umocni bardzo pożądaną w społeczeństwie postawę poszanowania prawa.